

[Henry Christensen.]

grunden for regeringens nu gentagne fremsættelser af forslaget til en almindelig merværdiafgift.

Ud fra hensynet til at gøre administrationen så begrænset som muligt har vi i venstre været med til at trække frem drøftelserne og overvejelserne og undersøgelsen af, om det ikke var muligt at gå vejen igennem en detailledsafgift. Jeg tror, det var rigtigt, om vi foretog de undersøgelser; jeg tror også, det i fremtiden var af betydning; at vi havde gjort os de muligheder, der lå her, klart. Men vi måtte som resultat sammen med de tre øvrige partier i det udvalg, der behandlede disse ting, komme til den konklusion, at som generel vareafgift var merværdiafgiften at foretrække, og de grunde, der her var afgørende for venstre, var for det første, at merværdiafgiften er den over for produktion og omsætning mest neutralt virkende afgiftsreform, for det andet at den bedst sikrer, at såvel produktionen som eksporten undgår afgiftsbelastning og derved svækkelse af vor konkurrenceevne, for det tredje at vi må regne med, at det vil blive den almindeligt anvendte afgiftsform i fællesmarkedet. Regeringen fik altså denne principtilslutning fra 4 partier. Jeg skal såmænd ikke, selv om hr. Peter Nielsen nu drog det frem, genoplive diskussionen om håndfæstningen, som han kalder det. Jeg vil bare sige til ham, at han må regne med, at også i fremtiden vil indgåelse af forlig mellem flere partier være gensidigt forpligtende, og jeg vil også gerne sige, at det, der skete i foråret, var, at regeringen nærmest så lettet ud, at regeringen i hvert fald intet som helst gjorde for at søge forhandlingstråden fastholdt ved den lejlighed. Det kan den muligvis have indre grunde til, men det understreger vel til gengæld den svagheit, regeringen er udtryk for i den situation som leder af lovgivningsarbejdet.

Finansministeren har jo nogle gange koketteret med, at han ikke var forlovet med merværdiafgiften. Nu er det dog tredje gang, den socialdemokratiske regering kommer med lovforslaget, så han går jo lidt vedholdende med den samme pige. Men jeg vil da sige til finansministeren, at hvad angår det med forlovelse, så er vi bestemt heller ikke i venstre forlovet med merværdiafgiften. Hvis vi har nogen interesse i den,

så er det alene i forbindelse med et fornuft-ægteskab. Den har efter vor opfattelse alene mening som middel til at skabe grundlag for den fornødne skattereform, og det må derfor være skattereforens mulige indhold, der bliver bestemmende for vor endelige stillingtagen. En reform må tjene det formål at fjerne urimelighederne i vor nuværende indkomstbeskatning, og det kan kun gøres ved at sænke indkomstbeskatningen væsentligt. Man kan lave lige så meget om, man vil, på opkrævningsmetoder og beregningsgrundlag; man gør nok klogt i at gøre sig klart, at det, der tæller for befolkningen i vurderingen af en skattereform, er, om den fører til en væsentlig sænkning af de skattekrav, der står på skattebilletterne.

Venstres hovedkrav til en statskatte-reform vil bl. a. være, at vi får en væsentlig mere udbredt anvendelse af proportionalbeskatningen i stedet for den progressive beskatning, og at det kommer til at gælde den overvejende del af de statskattepligtige. For det andet at langt flere end nu, især de med familieindkomsterne, fritages for statsindkomstskat igennem en væsentlig forhøjelse af bundgrænsen. For det tredje at den urimelige særbeskatning af indkomststigninger afvikles. For det fjerde at det fornødne grundlag for en afbalanceret løsning af sambeskatningsproblemet tilvejebringes.

Derudover må selve overgangen til forbrugsbeskatning tjene til styrkelse af borgernes opsparing. Den må være socialt afbalanceret, den må have et familiepolitisk sigte, og så må vi søge at indarbejde forenklinger, hvad vi ikke mindst har gjort igennem det forslag, vi har taget op om et tryghedsbidrag, omfattende en række af de sociale bidragsordninger, som vi har foreslået opkrævet via skattebilletten.

Men skal disse krav indfries, så erkender vi, at merværdiafgiften er et nødvendigt middel til at tilvejebringe pengene, og så må vi videre ganske sandfærdigt sige, at de beregninger, som blev foretaget i fællesskab i merværdiafgiftsudvalget i foråret, viser, at en merværdiafgift på 10 pct. — og jeg siger desværre — ikke tilvejebringer de fornødne midler til, at en tilstrækkelig omfattende skattereform, der opfylder de nævnte krav, kan etableres. Vil man løse